

LIBERTATEA

— Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie, în anul 1902 —

„LIBERTATEA” ESTE
PROPRIETATEA FAMILIEI MOȘTENITOARE
ALUI ION I. MOȚA

Redactor răspunzător: GAVRIL POP

PREȚUL FOII ESTE:

120 Lei pe un an, 60 Lei pe 1/2 an,
30 Lei pe 3 luni.

DIRECȚIUNEA „LIBERTATEA” — (MOȚA)
BUCUREȘTI I. — Calea Victoriei 63.

Scrisorile pentru redacție precum și cererile sau
banii pentru abonamente, se vor trimite pe adresa:
ADMINISTRAȚIA „LIBERTATEA” — (MOȚA)
București II. — Str. Luterană 6 Et. III.

Apare în fiecare Duminică

Prețul unui număr 2 Lei

Frământările Ungariei

De 20 de ani Ungaria se frământă. Conducătorii vecinei dela Asfințit, flutură un steag primejdios, un steag purtat în fruntea unor oameni cari nu-și dau seama de primejdia pe care alunecă.

Poporul maghiar, — popor de țărani sclavi pe moșiile grofilor de zeci și sute de mii de hectare, — se sbate în cea mai neagră mizerie. Pentru a întoarce privirea acestor nenorociți, conducătorii frământă de 20 de ani primejdioasa chestiune a revizionismului, în care a atras întreaga Ungarie. Prin toate cancelariile țărilor din Europa, plângerea Ungariei a ajuns a fi buturuga de care se împiedecă, la flece pas, oamenii conducători de state. Având la îndemână mijloace potrivite, conducătorii maghiari au răspândit pe întreaga fața pământului această primejdioasă joacă, acest sac cu praf de pușcă, gata să explodeze în fiecare clipă în inima Europei.

Frământarea ungarilor a ajuns în vârf, acuma, de când Germania și-a alipit părțile sudeților. Până aci încă nu am auzit — din nici o altă parte a lumii — atâta îndrăzneală propagandă, cași aceea pe care o fac Ungurii. Cuprinși de o sminteală soră cu nebunia, mintea lor s'a întunecat și nu mai judecă. Din clipa în care au prins o mică slăbiciune a Slovacilor, cari s'au învoit să le dea o bucăciță de pământ, nu pentru că le-ar fi fost frică de ei, ci pentru ca să închidă gura prea obraznică a Ungurilor — de atunci nu și mai cunosc vârful nasului!

Deunăzi, un grup (destul de mare) de smintiți războinici, a trecut granița Slovaciei, ca să alipească Slovacia la Ungaria. Rezultatul a fost, că jandarmii Slovaci i au primit — nu cu pâine și cu sare — ci cu stropire de flintă. Toți ungarii, până la unul, au fost măcelăriți.

Cine poartă vina acestei nenorociri? Cei morți, de bună seamă nu! Vina o poartă conducătorii, ațăfătorii, cari și au dat drumul vorbelor necugetate, au aprins flacăra războinică în popor și l au aruncat orbește în fața gloanțelor.

Frământările Ungariei trebuie să pună pe gânduri popoarele Europei. Această fără neastâmpărată este un focar de primejdie pentru pacea Europei. Dacă ei nu sunt în stare să-și domolească pornirile războinice, ar fi de lipsă să se iee măsuri aspre împotriva lor. Căci nu trebuie uitat, că Ungaria a mai deslănțuit odată în Europa o furtună, care a fost potolită cu multă jertfă. Noi știm un înțelept proverb care spune: »cine s'a ars odată, nu mai bagă mâna'n foc...«

Privim cu multă băgare de seamă — și cu și mai multă îngrijorare, — ceea ce petrece la vecinii noștri de peste Tisa. Privim și cugetăm, că n'ar fi plăcut să mai băgăm odată mâna în foc!..

Pripas

MĂTUROIUL LUI HITLER..

Un cetitor ne scrie următoarele: „In unele articole din „Libertatea” pomeniți despre „MĂTUROIUL LUI HITLER”. Aș vrea să știu dacă du scrieți — din glumă sau din serios — despre „măturoiul lui Hitler”...
Un bun cetitor

Ne-ar veni nespun de greu să răspundem la toate scrisorile cari ne sosesc la redacție. Intrebările cari ni-se pun sunt — unele foarte cu înțeles puse, (la cari răspundem cu drag) altele fără nici un rost. Socotind că întrebarea de mai sus este pornită din inimă curată a unui cetitor care nu ne-a priceput îndeajuns, tâlmăcim ceea ce pricepem noi sub „măturoiul lui Hitler”, ca să iee aminte și alții, cari au priceput așisderea cu cetitorul nostru bun.

Deunăzi, în Germania, s'a făcut numărătoarea advocaților evrei. La numărătoare au ieșit 1600 de advocați, dintre cari numai în Berlin 700. Cancelarul Hitler a dat atunci o poruncă, ca în Berlin să rămâie 40 de advocați evrei, iar în tot cuprinsul Germaniei 175! A luat a decă un măturoi mare (poruncă aspră) și l a măturat pe toți advocații evrei din casa Germa-

niei. După mătura a mai rămas puțin gunoi (175 de avocați), cari și aceștia în curând vor fi curățiji.

În România se află 3000 de medici jidani! Dacă am face o mică socoteală, cumpănind cei 175 de avocați evrei la 85 de milioane germani și cei 3 mii ovreiași medici la 14 milioane de români, putem tâlmăci îndeajuns de bine, însemnătatea măturoiului lui Hitler, pe care l'am dori și la noi!..

Trădătorii!

Dintre toate faptele rele, — mai grea decât omorul, — este trădarea. Omorul este o crimă care se săvârșește împotriva unui singur ins, fără a strica decât cel mult familiei celui ucis. Până când trădarea este o crimă care caută știrbirea unui neam, a unei rânduiri, a unei țări.

Toate neamurile, în toate timpurile, au avut trădătorii lor. Cele mai crunte căderi, cele mai năpraznice prăbușiri s'au produs din pricina trădării. În timpul războaielor,

Pe drumul cel bun

Războiul cel mare a fost un prilej de zăpăceală a omenirii. Ani de rând au trebuit să treacă pentru-ca rânduiala să se facă cât de puțin simțită. Dar nici azi încă nu s'a rănduit pe deplin tot ce a stricat crâncenul război, care a căzut asupra creștetului Europei.

De această zăpăceală au profitat unii oameni, lipsiți de simțământul cinstei, ahtiați după aur și dornici după îmbogățire. Fără cea mai mică mustrare de cuget, ajunși în scaune înalte de cărmuire, ei și-au vârât mâinile până în coate în avutul care nu era al lor, iar punga țării au socotit-o punga lor. De aci s'au născut îmbogățiri peste noapte, puternicii între puternici, în fața cărora nu a-vea rost nici o lege, căci cu ajutorul banului cumpărau totul.

Din slujbași mărunți, scribi cu coate rupe în birouri prăpădite, au ajuns dintr'odată oameni pe cari nu-i puteai ridica decât dela milion în sus, în vreme ce tovarășii cinstiți, au rămas pe jos, slujbași umiliți, mucegăli în birouri în care i-a lăsat »îmbogățitul«.

Se părea că aceasta jefuire a avutului public nu va mai cunoaște margini lată că sosi și sorocul îmbogățitorilor. Președinția consiliului de miniștri vestește, că toți slujbașii publici trebuie să dovedească cum și-au agonișit averea! Autoritățile vor face socoteala, dacă un slujbaș public, a fost în stare să-și agonișească averea pe care o are numai din leafa pe care o primește după slujba sa. Dacă comisiile cari vor fi alese în acest scop vor dovedi că slujbașul și a făcut avere pe alte căi decât pe cale cinstită a slujbei sale, averea lui va fi cuprinsă și vârșată statului iar slujbașul va fi aspru pedepsit! Dealungul și dealatul pământului românesc se preumblă evrei rotofei, ghițuiți de milioane grele, câștigate pe spatele țării, cu ajutorul cozilor de topor. Oare a venit vreunul din aceștia cu averea din Galizia?

Vom încreșta cu literă de foc numele aceluia, oricine ar fi, care va avea bărbăteasca îndrăzneală să-i apuce de guler și să-i trimită, ori în pușcărie, ori în Galizia! Atunci vom putea spune că s'a pășit pe drumul cel bun!

18 Octobrie 1918

— ziua în care trufia maghiară și-a plecat capul —

În săptămâna trecută, în ziua de 18 Octombrie 1938, s'au împlinit 20 de ani dela cea istorică zi în care, din scaunul deputăției din Budapesta, se celia descătușarea Ardealului și a Banatului, pentru vecie, din jugul maghiar. Cuvântul acestei istorice hotărâri a fost cetit de către deputatul Alexandru Vaida-Voevod, ca reprezentant al națiunii române din Transilvania.

Aproape o mie de ani a trebuit să aștepte Ardealul și Banatul această clipă. O mie de ani de zbcuim, sub sălbateca apăsare a celui mai crunt și nemilos neam. O mie de ani de lacrimi amare, cari au curs din belșug peste glia frământată cu trudă și chin.

De atâta jale câtă ne-a cuprins, s'a culcat și crucea de pe coroana sfântului Ștefan, împăratul Ungurilor, — glăsuiau martirii ardeleni. Atâtea fărădelegi au săvârșit ungarii, atâtea vărsare de sânge nevinovat, încât nu putea să nu vie odată peste capul lor blestemul sângelui curs din trupurile frântă pe roată.

Plânsul desnădăjuit fu auzit, acolo sus în ceruri. Milostivul Dumnezeu ascultă glasul răgușit al bietului Român și hotărî să pună capăt suferințelor lui. Hotărî să ridice jugul maghiar, care-l roase grumazul până la sângerare.

Dinspre frații de dincolo de munți, freamăt de zângănit de arme se deslușia. Erau oștile de dorobanți, pornite să mute brâul care o mie de ani a tăiat țara peste mijlor, despărțindu-l frații pe din două.

Știm cu toții ce a urmat. „Ori intrăm biruitori în Alba Iulia, ori murim cu toții”... era glasul de foc al evangheliei românismului, care se trezia. Cu acest crez a început bătălia. Aceia cari au fost de față, își amintesc cu toții cum curgea sângele în valuri uriașe. Iar cei cari n'au fost de față, știu din cele povestite și din cele cetite. „Mușcau pământul cu gura și-l frământau în sânge, ca să poată muri cu ochii spre Ardeal”... scria răvaș acasă, un erou. Până ce iureșul nostru îi svârli pe Unguri peste Tisa.

Iar în 18 Octombrie 1918, ca un fulger căzut din Cer, se abătu cuvântul hotărâtor al reprezentantului Românilor în Sfatul Țării dela Budapesta: »Toate zăgăzurile s'au rupt. Peste durerile celor o mie de ani de subjugare, a răsărit soarele tămăduitor și aducător de libertate. Transilvania și Banatul s'au despărțit pe vecl de țara care le a fost călău. Poporul își i-a deplină putere de a și alege destinul său!

După 20 de ani dela această sdobitoare prăbușire, Ungurii nu s'au învățat minte. Ei vor să mai întoarcă odată pagina unei istorii care pentru dânșii a fost demult îngropată. Scormonind în cenușa trecutului, ei vor găsi din nou jarul ascuns al naționalismului românesc, care nu s'a stins!

„SOSESC EROII”!

»Eu am luptat în armata lui Cristos«... și a sfârșit scrisoarea un legionar italian care murea pe frontul dela Ebru! Iar camaradul care i a pus pe piept baloneta în loc de cruce, scrie cuvintele amestecate cu lacrimi: »A murit fericit, cu zâmbetul pe buze, fericit că a putut muri pentru Cristos!..

Zece mii de legionari-eroi, cari au luptat pe fronturile spaniole, s'au întors în patrie. În orașul Neapole au călcat pe pă-

mântul drag al țării lor, de unde au plecat, împăcați cu gândul, că — poate — nu se vor mai întoarce.

Nu numai orașul Neapole a fost de față la primirea bravilor legionari. A fost de față toată Italia, 80 de milioane de italieni de pe întreaga fața pământului. Iar în capul lor se afla Regele-Împărat.

»Sosesc eroii«... flutura pe mil oanale de buze. Sosesc eroii cari au luptat împotriva balaurului comunist, care împroșca cu noroi în obrazul lui Cristos. În calea eroilor s'a așternut bucuria întregii Italii, iar drumul pe care au pășit, a fost spălat cu lacrimi.

Căți au plecat și căți s'au întors? Mulți au plecat, pușini s'au întors! Sângele care a curs din belșug în Spania, a spălat obrazul lui Cristos murdărit de mișelia comunistă.

Întoarcerea eroilor nu însemnează căderea lui Franco! Înapoarea lor în patrie însemnează biruința lui Franco. Biruința împotriva comunismului care trebuie să fie definitivă și totală!

clipele cele mai grele ale luptelor noastre naționale, s'au ivit la răspântii trădătorii, cari au oprit locul, prin fapta lor mârșavă, vrerea de desrobire a înaintașilor noștri. Martirii luptei noastre de descătușare. Horia, Cloșca și Crișan, au fost trădați de un țărăn român, frate de sânge cu ei, cumpărat cu arginți de dușmanii noștri de veacuri. Tudor Vladimirescu a fost trădat tot un frate de sânge cu el. În timpul marelui război, trădătorii au fost aleși mai cu seamă dintre evrei. Spionii, dezertorii, nesupușii — cu un

Continuare în pag. 2-a.

DE TOATE

S'a grăbit la cununie...

In satul Rzezow din Polonia, femeia Madelena Niedzalek s'a căsătorit zilele acestea cu alesul inimii sale; logodna a ținut foarte puțin timp și mi-reasa a cerut ca formalitățile de rigoare să se facă mai re-pede ca de obicei. De ce a-cestă grabă?... Fiindcă Ma-delena Niedzalek a implinit o sută cincă ani și fiindcă acea-sta e a cincă căsătorie pe care o face. Toți foștii ei soți au murit. Cât pentru ea, n'a fost niciodată bolnavă, n'a că-lătorit nici odată cu trenul și n'a părăsit niciodată satul în care s'a născut. Totuși, s'a grăbit la cununie. Curios!...

Daspre „fakiri”

Fakirii sunt niște oameni cari fac un soi de minuni pe cari oamenii ceilalți, dacă le ar face, ar muri. Tara fakirilor este India. Acolo fakirii sunt luați drept sfinți, căci într'a-devăr, nu numai indienii, dar și europenii mai puțin crezător decât indienii, când au vă-zut faptele pe cari le săvâr-șesc fakirii, s'au minunat.

Deunăzi un fakir din India fu dus greu bolnav la un spi-tal din orașul Bombay. Dân-sul se văita de dureri mari în foale. Medicii l'au operat pe dată. Nu mică le-a fost sur-prinderea când aflară în sto-macul fakirului: mai multe chei, câteva bricege tăioase și mai multe lame de ras. După ope-rație fakirul se însănătoși și plecă prin lume să... mai în-ghiță alte bricege și chei.

Obişnuința aceasta mare, fak-irilor și o câștigă prin grea și îndelungată stăruință. Sunt fak-iri cari se culcă cu pielea goală pe o scândură plină de cuie cu vârful ascuțite în sus. Alți fakiri se preumblă cu picioarele desculțe pe jar. În orașul Berlin, acum nu de mult, un fakir a fost îngropat în pământ, într'un cosciug bine cusut, unde a stat 2 zile și a fost scos viu. Învățații cari au cercetat minunata putere a fakirilor, nu au putut afla cum poate răbda trupul lor aseme-nea chinuiri.

Câți ani trăesc copacii

Dintre toate viețuitoarele (căci și copacii sunt viețuitoare necuvântătoare) copacii au cea mai lungă viață. În luna Au-gust din anul acesta, un copac

urias, a cărui etate a fost pre-țuită la 3800 de ani, a căzuț peste un automobil, rupându-l în două și omorând pe cei 4 călători.

În niște insule din Oceanul Atlantic, se află un copac ur-ias pe care învățații îl cred a fi de 6 mii de ani.

Un șarpe a atacat un oraș

În Egipt și mai în jos, prin ținuturile calde, trăiesc un soi de șerpi uriași, numiți »Cobra« foarte veninoși, cari ating lungimea de 10 metri. Acești șerpi ies la drumul mare și atacă oamenii. Un om care nu este bine înarmat, cade răpus de puterea unui asemenea șarpe.

În zilele trecute, un șarpe »Cobra« se abătă în orașelul Hag Hamadi din Egipt. Șarpele se încolăci împrejurul trupului unui copilăș. Pe când se în-toarse acasă tatăl copilului, îl află pe șarpe încolăcit iar copilul mort. Cu ajutorul unei sape, nefericitul părinte alun-gă fiara. Dar în ziua înmor-mântării copilului, șarpele se făcu din nou văzut și se nă-pusti asupra celor de față. În-groziți peste măsură, oamenii o luară la fugă. Șarpele apu-că atunci o găscă pe care o înghiți. Când se pregăti să în-ghiță și pe a treia găscă, so-si primarul orașului cu un de-țasament de poliție, care îm-pușcă șarpele. Numai după aceea s'a putut săvârși slujba înmormântării.

Cel mai mare ziar din lume

În anul 1851, între ziarul »Times« din Londra și ziarul »Courir end Enquire« din New-York se născu o luptă foarte interesantă: Care din cele două ziare este mai mare? În acel an, ziarul »Courir« din New-York ieși mare, cât un cearceaf, dar »Times« nu se lăsă bătut și ieși tot atât de mare. O comisie pusă să măsoare mărimea celor 2 ziare constată, că ziarul »Times« din Londra cuprindea 720 de mii 768 de litere, până când cel american nu avea decât 714 mii 355 litere.

De aci începu o luptă pe viață și pe moarte între cele 2 ziare, care de care întrecându-se să fie cât mai mare. Americanii neîntrecuți în acea-sta privință, scoaseră ziarul lor cu un milion 338 de mii 863 de litere! Astfel ziarul

»Times« fu bătut! Dar de a-tunci începu o bătălie nebună între foile americane. După opt ani editorul Roberts se hotărâră să scoată un ziar »La o sută de ani«... Acest ziar era într'adevăr uriaș. Supra-fața lui întrecea pe aceea a 4 cearceafuri puse unul lângă altul. Dintr'ansul se puteau scoate 8 volume de cărți din cele mai groase. Ziarul fu tipărit în 28 de mii de exem-ple, care se vândură în cele dintâi ceasuri dela ieșire. Al doilea număr al ziarului tre-buia să apară în anul 1959. Americanii însă scurtară acea-sta dată cu 20 de ani. Ei vor scoate uriașul ziar în anul viitor, cu prilejul Expoziției dela New York. Ziarul va fi tipărit într'un milion de numere.

Câini fără glas

În Africa de mijloc trăește un soi de câine mut. Oamenii de acolo îi numesc pe acești câni »besenghi«. Cu toate că acești câni sunt muți, ei sunt foarte căutați pentru vânat, pe care îl iscodesc în tăcere.

O propunere curioasă a Rusiei

Rusia a făcut Statelor Uni-te următoarea propunere: Să construiască o cale ferată, (împărțind cheltuielile pe din două), care să lege Rusia de America printr'un tunel (drum pe sub pământ) lung de 65 de kilometri. Dacă acest plan va putea fi îndeplinit, se va putea merge cu trenul dela New-York la Moscova și dea-coalo la Paris.

Zece jigări pe oră

Orașul New York a sărbă-torit pe Howard Hughes și Corrigan, doi renumiți sburători, cari au trecut în zbor pe-ste Oceanul Atlantic. Ziarele americane scriu o sumedenie de amănunte în privința celor două mari sboruri.

Astfel, s'a aflat că sbură-torul Corrigan era unul din membrii cei mai vestiți ai clu-bului mincinosilor. Howard Hu-gues era, în schimb, unul din cei mai îndrăcțiți fumători din Statele Unite.

La urcare în aeroplan ceru să ia 40 de pachete de jigări. — Dar ce faci cu atâtea jigări? — întrebă un prieten. — Le fumez, — răspunse Hughes. 10 jigări pe oră, nu sunt prea multe, căci, tovară-șii mei nu fumează.

lui țaran, l'au îngenunchiat subț mișleasca umilire a jidanului, pentru ca ei să se tăvălească în belșug și în bu-nă stare. Crima înstreină-rii pământului, pentru care și-au îngropat oasele opt sute de mii de sol-dați români, este cea mai odioasă trădare pe care a cunoscut-o până aci istoria durerilor noastre. Sufletele noastre se cutremu-ră de mâhnire. Moartea — pe care și a ales o unul d ntre trădători, Ion Fianu, directorul Reformei Agrare, — este un refuz de tot prea ieftin pentru fapta sa. În vremi uitate, tră-darea o pedeașia poporul, prinuciderea cu pietre a trădătorului. Merită o soarte mai bună cei 4 nemernici, cari au despuiat de drepturile lor atâtea mii de țărani? Dacă po-porul nu poate să le osândească faptele, așa cum erau osândiți pe vremuri trădătorii, — să și i încresteze în minte și oridecâte ori vor auzi ro-stindu se numele lor, să-i ble-steme până se va încreși carnea pe trupul lor nemernic. Că nu merită altă soarte!

Pentru cei cari își vând Țara...

de VASILE MILITARU

România, — țară plină
De viteji și de lumină;
Țară care, dacă'n vatra-ți n'ai avea oftări și plângeri,
Nu te-ai osebi de raiul cerului slăvit de îngeri;
Țară cu mănoasă glie,
Care sângeri în toți spinii,
Pe când spicele și floarea din străvechea-ți răzeșie
Le culeg mereu străinii, —
Ce blestem pe tine-apasă și, hain, te face-a plânge,
Că, — din propria ta carne și din propriul tău sânge, —
Unii fiu. la inimi vitregi și la suflete pitici,
Se n'nrățesc cu-acele gloate mi-elești de venetici,
Devenind cu trupși suflet, — pentru tine surzi și orbi, —
Slugi plectate, să te-arunce pradă norilor de corbi?...
Dar... de ce te n'treb pe tine și de ce nu n'treb pe-acei
Fii nemernici și mișei
Cari, în lung ospăț cu corbii, pot să n'fulice de zor
Inima însângerată sau rărunchii mamei lor?...

Voi mișei fără păreche — vânzători ai țării-mume, —
Cum puteți voi fi unealta celor puși ca s'o sugrume?...
Oare, către voi nu sue
Plânsul, — rău ce-i udă fața, —
Când ea vine să vă spue
Că străinu'i curmă viața?...
N'ați fost și voi ai ei prunci?...
Nu v'a legănat ca'n leagăn, pe n'fioritele ei lunci?
Nu v'a dat același lapte ce mi-l-a fost dat și mie?
Nu v'a adormit în doine, sub răsuri și iasomie?...
După ce-ați crescut la sânu-i. ați uitat de toate-acum?...
Cum puteți s'o vindețioare, câni la suflet, — spuneți, cum?

Dac'ar fi ca să v'alunge veneticii căror azi
Voi, nemernicii, le vindeții raiul nostru plin de brazi, —
Nu v'ar prinde dorul oare
De poenile lui toate, de-al lui cer și de-al lui soare?...
Oare, n'ați muri de dorul să-i mai fiți odală'n lunci,
Să-i mai auziți acele doine sfinte, — ca atunci
Când erați fiicăi sau prunci?
Au, prin mișelia voastră, scumpa țară dac'am pierde,
Și ar cădea pe mâini străine, —
Cine v'ar mai da vreodată raiul nostru drag și verde?

Pân' la voi, au niciodată n'a ajuns, — grozavă pară, —
Scrășnetul ce scot din groapă toți căzuții pentru Țară?!
O, de-ați mai avea simțire, voi, nemernici surzi și orbi
Cari — pe aur — vă dați Țara pradă miilor de corbi, —
În oricare miez de noapte auzire-ați, — dură greu
Răsunând sub bolta plină de ciolane ostășești, —
Cum, — spre nimicirea voastră, — în al lor Mausoleu,
Cu mânie vă blestemă morții dela Mărășești!

»...Cerul să vă pedepsească,
»Pentru fapta mișlească!...
»Pe pământ, nici o femeie, prunci cu voi să nu mai nască;
»Să se stingă toți aceia cari prin voi s'au fost născut, —
»Căci aceia niciodată n'ar putea fi Țării scut;
»Iar pe voi, pe toți mișei vânzători de Neam și Țară,
»Dumnezeu din cer să toarne a mâniilor Lui pară:
»Lacrămile să vă pice la tot pasul și'n tot locul;
»Să vă uite'n veci norocul;
»Toată hrana, să vă ardă măruntaele, ca focul!...
»Pentru voi să nu mai fie
»Nici o clipă bucurie;
»Să n'tălniți, pe orice cale,
»Numai gemete și jale;
»Să umblați năuci într'una, — fără soare, fără stele;
»Vetrele pustii v'ajungă, — bufnițe să cânte'n ele;
»Și delapururi amintirea să vă fie de ocară,
»Pentru-a voastră făr' de lege, vânzători de Neam și Țară!...«

PEDEAPSA CERULUI!

(„JIDANII nu măc, au vote să faci operații de bursă în Italia”. — Ziar.

Pentru a ta ticăloșie fără margini, neam EVREU,
Cad asupra-ți, în tot ceasul, palmele lui Dumnezeu;
Ele cad ca o pedeapsă, că, — deapururi ticălos, —
Ai luptat, viclean, să nărui Neamurile lui HRISTOS!..

Fără să mai ai sub soare niciodată nimic sfânt,
Prin hoții, ai strâns într'una aurul de pe pământ!
S'aduci foamea n'omenire și să faci din ea o turmă,
Ca, spre moarte și'n robie, -tu, răsând, s'omâi din urmă!

Azi, nu Fuehrerul te-alungă, nici măritul Romei Duce,
Ci te-alungă, ISRAELE, însăși Sfânta noastră CRUCE!
Ea te va goni din lume, fiindcă i porți atâtea ură, —
Ca să pieri prin tine însuși, precum glăsuie n scriptură!

Radu Barbu.

TRĂDĂTORII!

(Continuare din pag. 1)

cuvânt — toată pleava care se alege din scuturarea ar-matei, în timp de război, — au, fost culeși dintre evrei. Dar au fost și mulți români.

După legarea păcii, s'au ivit la răspântii, trădătorii. Oamenii cari în vremea răz-boiului s'au ascuns ca să nu fie încorporați, au pândit — ca fiarele prădătoare, sfârșirea măcelului, pentru-ca să se a-runce flămânzite și să jefuiască și bruma de avut ce mai rămăsese de pe urma marelui războiu, s'au înhăit la carul fărădelegii, la carul trădării.

De o săptămână încheiată, dealungul și dealatul țării, se preumblă din gură în gură, rușinoasa descoperire, care a fost ascunsă vreme de 20 de ani, pitită de toate guvernele cari s'au perindat la cârma țării. Este vorba de Reforma Agrară. Soldații cari și-au frânt oasele pe câmpul de bătae, trebuiau răsplătiți pen-tru marea lor faptă. Un cu-get dumnezeesc ieși atunci din

mintea unui om: Împărțirea averilor boerești pe sea-ma țaranilor. O mai fru-moasă înfăptuire nici nu se putea face. Iată însă, că du-pă câțiva ani, ne pomenirăm cu boeri noi, cari se chemau pe nume: Tischler, Groedel, Ausnit și alții mulți, cari se lăfăiesc și azi pe mo-șii de mii și zeci de mii de hectare de pământ, iar bietul țaran român, zace rob la jidan, ca și atunci când era rob la unghur. Oare care este deo-sebirea între robia pe care au suferit-o ardelenii sub unguri, basarabenii sub ruși, și ro-bia de azi, pe care aceiași țar-rani o îndură sub boerii jidovi?

Și cine i-a dus pe țărani români din nou în robie? A-ceia cari au fost însărcinați să ducă la îndeplinire Refor-ma Agrară (și cari acum sunt în prinsoare) — toți ro-mâni neaoși, frați cu noi, cari pentru argintul sclipitor, și au vândut sufletul, au pus din nou jugul pe grumazul bietu-

Un ministru confrate

Sarcina de dirigitor al propagandei se încredințează de obicei unui om, care întrunește — pe lângă însușirile intelectuale sau talentul scrisului — și aptitudinile de tehnician, astăzi când radio și cinematograful reprezintă admirabile elemente de impărtășire în opinia publică.

Subsecretariatul de Stat al Propagandei dela noi este condus de dl ministru Eugen Titeanu. Domnia Sa, cu toate că este destul de tânăr, are un trecut bine cunoscut în treburile Statului.

Chemat prin încrederea M. S. Regelui — pentru a doua oră în postul de ministru subsecretar de stat, — în timpul acesta de refacere din temelie a țării dl Eugen Titeanu este cel mai chemat la conducerea propagandei românești.

Având întreaga cunoștință în chestiuni de presă, dăruit cu multă putere de muncă și spirit de organizare, dela venirea d sale în capul acestui minister,

se simte un nou îndemn în presa noastră și o foarte bine încheiată propagandă românească în presa străină. Camarad devotat al ziariștilor, el însuși gazetar vechiu și director de ziare, a căutat întotdeauna să îmbunătățească soarta mânătorilor de condei. Dl ministru Eugen Titeanu cunoaște prea bine traiul ziariștilor profesioniști și mai ales al presei din provincie.

Ținta dlui ministru al propagandei este să ridice presa în provincie, dând puțință ziariștilor ca să trăiască omeneste depe urma muncii lor, iar ziarelor să lasă cât mai plăcute.

De aceea, a ținut cu orice preț să întâlnească la Cernăuți pe reprezentanții presei, pentru a discuta, a asculta plângerile lor și a găsi cele mai fericite soluții pentru ajutorarea ziarelor provinciale.

Despre constătuirea dela Cernăuți, vom scrie mai pe larg în numărul viitor al foii.

Exportul românesc de cereale

Informațiunile oficiale înțărăsc despre creșterea continuă a interesului piețelor străine față de cerealele românești.

Cererile din urmă, so-site în porturile noastre, sunt încurajatoare. Ele vor avea înrăuriri nebănuite asupra economiei noastre agricole.

În ultimii ani piețele străine erau ocupate mai cu seamă de producțiunea imensă a fermelor din America și Australia, cari au stărnit o îngrijorare deosebită în țara noastră cu pământuri de cultură atât de intensă. Temerile de până aci încep să se impăștie. Aceasta se datorește și sforțărilor mari ale Statului român de a îmbunătăți semințele.

Și iată că această strădanie este încununată cu

izbândă.

Grânele noastre de calitate sunt căutate de piețele Olandei, Germaniei, Greciei, precum și de statele din Răsărit.

Iar Italia a făcut mai nou o comandă de 1000 vagoane de porumb.

Se vede în general o foarte mare dorință de a cumpăra porumbul nostru, al cărui preț s'a urcat la 35 000 lei vagonul, în porturile noastre.

Nu rămâne decât, ca agricultorii români să înțărăscă producțiunea de porumb și să aleagă cu grijă soiurile de grâu, pentru ca exportul să fie cumpănit și să redobândească faima dinainte de războiu, — căci noi și noi miliarde de lei vor spori a-vuția națională.

Colțul gospodărilor

Se întârzie cu arăturile de toamnă

Ministerul agriculturii — în urma cercetărilor făcute — a constatat că, în unele județe, s'au făcut foarte puțin arături de vară și că se întârzie și cu arăturile de toamnă.

Ministerul agriculturii, față de această situațiune îngrijorătoare a dat ordine serviciilor agronomice, ca să se indemne toată populația agricolă a țării, ca să procedeze cu mai multă stăruință la aceste arături.

Pământul arat adânc din toamnă, înmagazinează apa din ploaie și zăpezi, în timpul iernii și la primăvară se va putea însămânța cu

nădejde, orice fel de semănătură.

Arăturile de toamnă trebuie făcute adânc, spre a se putea înmagazina cât mai multă apă. Regula cere ca nici un petec de pământ să nu intre în iarnă nearat.

Arăturile de toamnă nu se grăbează și nu se tăvălugesc.

În izlaturile comunale, trebuie să se are adânc toate pământurile cari au fost cultivate în acest an cu plante prășitoare și unde se vor semăna nutrețuri la primăvară.

In mâna cui se află sănătatea neamului nostru

— O statistică plină de fălc și de durere! —

Cetitorul să nu creadă că numai comerțul, industria și meseriile sunt năpădite de Evrei. Profesii libere, — avocatura, medicina, farmacia și altele, — gem sub apăsarea jidanilor, adunați acolo ca stupii în coșniță.

Pentru a da o icoană limpede asupra stării în care se găsește medicina, care îngrijește de sănătatea poporului, iată o statistică pe care o publică „Colegiul (însoțirea) general al medicilor din România”.

In Banat, funcționează 203 medici români, 133 evrei, 29 unguri, 157 germani; 12 de alte naționalități: în total 534.

In Crișana, funcționează 181 medici români; 259 evrei; 68 unguri; 40 germani, 5 alte naționalități; în total 553 medici. In Crișana numărul medicilor evrei este cu mult mai mare decât al românilor.

In Maramureș, numărul medicilor evrei întrece pe al românilor. Iată ce arată statistica:

63 medici români, 112 evrei; 10 unguri, 6 germani, 1 de altă naționalitate, total 202 medici.

Numărul medicilor evrei este îndoit față de numărul medicilor români.

In Transilvania, funcționează: 619 medici români, 644 evrei, 232 unguri, 248 germani, 12 de alte naționalități, total 1455 medici. Și în Transilvania, — lucru de nebănuire! — medicii evrei întrec pe români.

In Bucovina, funcționează: 106 medici români, 396 evrei, 1 ungar, 24 germani, 22 de alte naționalități, în total 549 medici.

In Bucovina, medicii evrei sunt în majoritate, întrecând cu mult pe români.

In Basarabia situația este aceeași. Medicii evrei sunt aproape de două ori mai mulți decât medicii români. 226 medici români, 448 evrei, 1 ungar, 24 germani, 108 de alte naționalități, în total 807.

In Moldova, găsim: 498 medici români, 369 evrei, 1 ungar, 2 germani, 11 de alte naționalități, total 881 medici.

In Muntenia, găsim: 1776 medici români, 1014 evrei, 1 ungar, 5 germani, 76 de alte naționalități, to-

tal 2872 medici.

In Oltenia, găsim: 214 medici români, 33 evrei, 1 german, 1 de altă naționalitate, total 254 medici.

In Dobrogea, găsim: 131 medici români, 49 evrei, 5 germani, 55 de alte naționalități, în total 240 medici.

Socoteala generală ne arată, pe întreaga țară, următoarele: Medici români 3419; medici jidani 3457 (cu 38 mai mulți ca români!); medici de alt neam: 1158. Dacă adăugăm cei 3457 de medici jidani la 1158 de medici streini, avem în toată țara 4615 medici streini, adică cu 1196 mai mulți ca românii!

Știm, din cele scrise aici în alte rânduri, ce înseamnă a-ți lăsa sănătatea pe seama medicului evreu. Statistica de mai sus ne desvăluie nenorocirea în toată golițiunea ei.

Poate avea neamul românesc o sănătate înfloritoare, dacă a încăput pe mâna celor 3457 de medici evrei?. Cu inima strânsă de durere, trebuie să răpundem: **NU!**

Telegrama d-lui Mussolini către generalul Franco

Cu prilejul întoarcerii în Italia a celor 10 mii de voluntari italieni, generalul Franco a trimis dlui Mussolini o telegramă, în care îi arată toată dragostea sa și a Spaniei naționaliste, pentru marea și nemăsurata jertfă a soldaților italieni, cari au luptat pe fronturile spaniole, împotriva comuniștilor.

Dl Mussolini i-a răspuns ge-

neralului Franco cu următoarea telegramă:

»Vă sunt foarte recunoscător pentru telegrama pe care mi-ați trimis-o cu prilejul repatrierii legionarilor italieni și mai ales pentru înalta d-voastră recunoștință, față de spiritul lor de sacrificiu și față de contribuția de sânge pe care le-au adus în războiul vostru pentru eliberare. Doresc să vă spun, că Italia

fascistă rămâne și va rămâne frățeste solidară cu voi, până la victoria voastră, care va fi victoria Spaniei noi, puternice și eroice, pe drumul unui mare viitor. Lupta va strânge și mai mult legăturile istorice care unesc cele două popoare ale noastre, într-o amicizie pe care sângele vărsat a consacrat-o pentru generațiile de mâine. Arriba Espana!« (Trăiască Spania).

Rușinoasa afacere a exproprierii moșilor dela Ungheni

— Directorul Reformei Agrare Ion Fianu s'a sinucis. Alte descoperiri uluitoare —

Îndată după război, au fost expropriate peste 6 milioane de hectare de pământ cari au fost împărțite țăranilor lipsiți de glie. Prețul moșilor expropriate a fost răscumpărat de către stat fie cărui mare moșier, cu sume de bani statornicite de către comisiile Reformei Agrare, potrivit prețului pe care îl avea atunci hectarul de pământ.

Unele comisiuni de expropriere au lucrat cinstit, dând țăranilor partea lor cuvenită, pentru suferințele pe cari le-au îndurat în timpul războiului.

Alte comisiuni însă, ca de pildă aceia care a expropriat moșiile boerului Glawcev din târgul Ungheni jud. Iași, și a murdărit mâinile cu una dintre cele mai rușinoase afaceri cunoscute la noi în țară până astăzi.

Această comisiune, condusă de către directorul Reformei Agrare Ion Fianu, având tovarăș pe avo-

catul Berov și alți doi funcționari, în înțelegere cu proprietarul moșilor Ungheni au prețuit hectarul de pământ cu de două ori prețul care i se cuvenea, preț pe care moșierul l-a și primit. Jumătate din suma primită (vre-o 40 milioane) i-a revenit directorului Reformei Agrare Ion Fianu. Ceialalți ortaci, și au primit și ei partea lor, destul de grasă.

Statul știindu-se păgubit prin prețuirea prea mare a moșiei Ungheni, a făcut recurs în judecată. Cu bani grei, cu ajutor politic și prin mijloace cari vor leși la lumină când se va judeca procesul, făptașii rușinoasei afaceri dela Ungheni, au reușit să cumpere conștiința tuturor celor în mâna cărora a ajuns chestiunea exproprierii dela Ungheni, cât și cu ajutorul unor acte false, ticluite de avocatul Berov cu alți tovarăș, statul a pierdut procesul.

Iată însă, că soarta s'a purtat vitreg cu făptuitorii. Ei nu s'au bucurat de aurul însușit prin cele mai murdare mijloace. În clipa în care a fost arestat directorul Reformei Agrare Ion Fianu, acesta dându și seama de ceea ce îl așteaptă, și a făcut singur seama, retezindu și gâtul cu un cuțit. Ceialalți tovarăș se află în lanțuri.

Bogăția câștigată pe căl nedrepte, nu aduce omului decât o bucurie prea repede trecătoare. Mai de vreme ori mai târz'u, soarta pecetluște prin scoaterea din rândul celor cinștiți, pe toți aceia cari, murdărindu și conștiința, păgubesc cu puțin sau mult, avutul obștesc.

O dureroasă și mult grăitoare pildă ne dă trista afacere dela Ungheni, care în curând va descoperi și alte fapte nebănuite de toți aceia cari și-au pus încredere în cinstea comisiilor Reformei Agrare.

Noutăți — Știrile săptămânii

S'a oprit înălțarea steagurilor la sărbătorile religioase germane. Ministerul de interne german, a oprit autoritățile civile din Germania ca să ia parte la sărbătorile religioase. Deasemenea a oprit înălțarea steagurilor la sărbătorile religioase germane.

Furtună puternică în Japonia. O furtună puternică s'a abătut zilele trecute deasupra orașului Tokio, capitala Japoniei. Circulația a trebuit să fie de tot întreruptă. Școlile au fost închise. Peste 10 mii de case au fost acoperite de ape. Peste 2000 persoane au fost omorâte și 600 rănite. Numărul celor dispăruți este și mai mare. Cam 30 mii persoane au rămas fără adăpost. Au fost luate de valuri 2000 de case.

Președintele Turciei este bolnav greu. Dl Ataturc, președintele Turciei, este rău bolnav. Consiliul de miniștri turc s'a constituit, într-o ședință, asupra măsurilor ce trebuie luate în urma bolii președintelui Ataturc.

După cele din urmă știri, starea sănătății președintelui Turciei s'a mai îmbunătățit.

La Predeal a nins ca în toiu iernii. În zilele trecute asupra Predealului a început să cadă o ploaie rece. Seara ploaia s'a prefăcut în zăpadă, care a început să cadă asupra orașului ca în toiu iernii. După știrile din urmă, în toată țara a început să se răcească și să plouă.

Tinerii cu termen redus se pot angaja voluntari în armată. Ministerul Armatei a hotărât, ca tinerii cari au dreptul de a face stagiul militar cu termen redus, se pot angaja voluntari la unitățile care voesc, cu condiția de a avea 18 ani împliniți și actele de învățură în regulă. Acei cari au fost amânați sau scutiți de pregătirea premilitară, cum și tinerii cari urmând aceasta pregătire, dar au mai mult de 12 absențe chiar motivate, nu pot fi primiți ca voluntari cu termen redus. Cererile cu toate actele pot fi depuse la regimentele unde doresc să facă stagiul ca voluntari. Aceste angajări se fac numai dela 1—12 Noembrie.

Isovoare de gaz metan la Baia-Mare. Într'una din minele dela Baia-Mare, s'a produs o erupție de gaze care au luat foc. Cercetându-se pricina focului, s'a aflat că gazul ce arde este gaz metan și că acesta izvoarește atât de tare, încât stingerea focului va fi foarte anevoioasă.

Aceasta descoperire, va aduce noi mijloace de trai în regiunea Baia-Mare.

Intâmplare nenorocită din cauza beției. Șoferul firmei Barnacu, care lucrează la adunarea apei din izvoarele munților Ciurcașu pentru Brașov, s'a dus cu autocamioneta, însoțit de învățătorul Jicmond din Fărlungeni, — să petreacă. Pe drum s'a oprit în comuna Budila unde au tras la cârciumă. În vreme ce petrecerea era în toiu, se înfățișă la cârciumă șeful postului de jandarmi, cu patrula, care îi ceru șoferului actul de legitimație. Acesta nu se supuse. Șeful de post îl arestă pe șofer și îl trimise subț paza caporalului, dimpreună cu pe învățător, la post. În drum — nu se știe încă din care pricină — caporalul căzu din mașină, cu ca-

pul pe un colț de peatră, rămânând mort. După el căzu și învățătorul, care s'a ales și dânsul cu răni grele.

Până când au sosit autoritățile cari au făcut cercetările, câinele credincios al caporalului, a stat culcat pe pieptul acestuia, fiind despărțit numai cu mare greutate, când a fost ridicat trupul nefericitului caporal.

Nu se știe încă dacă este la mijloc o nenorocire sau o răzbunare a șoferului. Ori una, ori alta, pricina cea mai de capetenie este tot beția. Nenorocita beție !...

Le-a sunat ceasul! Stăpânirea deacuma a Cehoslovaciei, își curăță holda de neghină. Mai deunăzi i-a măturat pe comuniștii dela Moscova, cari își făcuseră cuib în Praga și începuseră să puască. Acum a nimicit și partidul comunist care era tare și mare în Cehoslovacia. Toate cuiburile comuniste au fost nimicite iar cei cari s'au împotrivit au fost pe dată arestați.

Aici se vede mâna tare și hotărâtă a Germaniei, vecina și ocrotitoarea cea mai nouă a Cehoslovaciei. Ceasul comuniștilor din Cehoslovacia a sunat. Dar nu numai a celor din Cehia a sunat, ci a tuturor comuniștilor din întreagă Europa. Ne bucură nespuse această veste!

Ministrul de externe al Poloniei în țară. În săptămâna trecută a venit în țară Colonelul Beck, ministrul de externe al Poloniei. Bărbatul de stat polonez s'a dus la Galați unde se afla M. Sa Regele la manevrele regale. M. Sa l-a primit îndată la consfătuire pe colonelul Beck. După mergerea la M. S. Regele, Ministrul de externe al Poloniei a plecat îndată în țara sa.

Venirea în țară a ministrului de externe polonez are o mare însemnătate politică. Legăturile noastre de prietenie cu vecina Polonia vor fi de aci înainte și mai întărite. Pe noi ne leagă mari nădejdi de această venire a ministrului polonez.

Faptă de nebun. Un comerciant din Târgu Frumos a fost dus la spitalul de nebuni din Iași, pentru-că dădea semne de nebunie. La început a fost finit închis. După câteva zile, liniștindu-se, a fost lăsat în libertate. Nebunul ieșind în curtea spitalului, s'a apropiat de o mașină de tăiat lemne, și-a pus grumazul sub fereastră și a apăsat. În clipa următoare, capul i a sburat la câțiva pași de trup.

Fapta — cu adevărat nebună, — a produs o foarte mare impresie la Iași.

Franța mai are lipsă de 4000 de avioane pentru că să fie stăpâna aerului. Gazetele franceze au început o vie propagandă pentru mărirea și întărirea aviației din Franța.

Aceste ziare spun, că Franța pentru că să fie stăpâna aerului și cea mai puternică țară, mai are lipsă de 4000 de avioane.

M. Sa Regele va merge la Londra. În primăvara trecută M. Sa Regele și-a amânat mergerea la Londra. Regele Angliei a făcut cunoscut M. Sa Regelui, că îl așteaptă la Londra între 15—18 Novembre anul de față. M. Sa Regele va

merge la Londra însoțit de Marele Voevod Mihai.

Ce nume ne fac unii frați în streinătate. În zilele trecute a fost arestat la Paris românul Petru Ciolan, fost consul (reprezentant al țării într'un oraș strein) dimpreună cu alți doi români: soția lui Ciolan și un oarecare Diamandoglu. Ei s'au făcut vinovați de următoarea faptă: Într'un cușor diplomatic, (pe care nu au îngăduire să-l deschidă nici chiar vămașii) s'au aflat 60 de chilogramme dintr'un praf pe care omul ce-l miroase adoarme în visuri plăcute... Acest praf care se vinde pe un preț uriaș, (mai scump decât aurul) era dus la Paris cu gândul de a fi trecut în America.

Prețul »prafului» cu pricina întrece suma de 6 milioane lei! Iată cum ne reprezintă unii »frați» în țările streine. Foarte frumos!

Un nepot »foarte recunoscător». Într'o stradă doșită din București, poliția a făcut o descoperire care lese din comun. Intinsă pe o saltea de pae, jidoafca Sura Klarfeld a fost aflată zăcând în întunec, de 12 ani tot acolo! Femea, la vederea oamenilor, a fost cuprinsă de o spaimă nebună, încât abia a putut să fie potolită. După scurte cercetări, s'a descoperit că bătrâna a fost silită să locuiască acolo de nepotul ei Nicu Preis, care aștepta să moară bătrâna cât mai repede, ca să o moștenească.

Nu mai un j'dan putea să-vârși o asemenea faptă!

Ungurii s'au înecat la mal... Ungaria și-a pus mare nădejde în sprijinul Italiei. Pentru faptul (poate chiar greșala!) de a se fi scăpat dl Mussolini să de dreptate, — o singură dată, — unguirilor, aceștia și-au închis ochii că l au prins pe Sfântul Ștefan de un picior, și-acuma toată lumea e a lor. Dar când la adevă, unde dai și unde creapă! Când au ajuns la strâmtoare, dă fuga la Mussolini și cere-i ajutor. Mussolini om chibzuit, nici n'a vrut să asculte cererea revizionistă a unguirilor. Și deodată se pomeniră cu toate planurile în ballă.

O gură rea a rostit — ci-că — de atunci s'a schimbat proverbul și acum se spune... s'a înecat, ca Ungurul la mal!

Lupte sângeroase pe străzile Ierusalimului. Răscoala din Palestina luând o întorsătură grea, guvernul englez a trimis acolo mari întăriri de trupe cari să îmbânzească »porrirea naționalistă» a arabilor. Nu bine au sosit trupele în Palestina și s'au produs pe dată ciocniri. Pe străzile Ierusalimului trupele engleze au fost primite cu gloanțe. O adevărată luptă de stradă a pus stăpânire pe întreg orașul. Din amândouă părțile au căzut mulți morți și răniți. Conducerea militară a Ierusalimului a dat o poruncă în care oprește pe locuitori să și părăsească locuințele dela ora 10 seara până la 7 dimineață.

De altminteri, lupta arabilor nu este fără de folos. La Londra s'a adunat comisia care să hotărască soarta Palestinei. Față de amenințările tot mai mari ale arabilor, comisia a părăsit planul de a împărți Palestina pe din două: o parte arabă și alta jidovească.

TELEGRAMS LA INCHIDEREA FOII

Japonezii au ajuns la porțile capitalei Canton

Trupele japoneze se află la porțile mari a orașului Canton, capitala a doua a Chinei. Artileria a și început bombardarea orașului. Zeci de mii de femei, bărbați și copii, înnebuniți de groază, au început să fugă din oraș. Bombele aruncate din aeroplane au dărâmat câteva mii de case. Comu-

niștii au pus dinamită la închisori, eliberând pe cei închiși. Boala și foamea au început să bată cu furie la Canton. Spitalele sunt neîncăpătoare pentru zecile de mii de bolnavi și răniți.

Un martor care a văzut cele ce se petrec la Canton, scrie: »Se pare că aici a ajuns sfârșitul lumii!»

În Franța ia avânt mișcarea regalistă

O știre uluitoare s'a răspândit cu iuțeala fulgerului în toată Franța: *Contele de Paris, răvniitorul la tronul Franței a sosit pe neștiute la Paris.* Cei dintâi cari aflară de sosirea Contelui la Paris, nu fu nici poliția și nici autoritățile, ci... ziaristii. Aceștia s'au dus în satul unde s'a ascuns »Regele Franței», cum se numește el însuși, și înainte de a veni autoritățile, Contele de Paris

a făcut ziaristilor următoarele declarații:

»Franța nu mai poate fi scăpată din umilirea germană decât numai atunci, când la cârma ei se va întoarce din nou familia regală».

Cuvintele Contelui de Paris au fost ascultate de mai mulți prieteni, cari la rândul lor le-au răspândit în toată Franța. Parisul și toată țara fierbe. Mișcarea regalistă a luat acum un avânt nebănuț.

Ungurii au căzut la întregere cu Slovaci

În săptămâna trecută, consfăturile dela Komarno dintre unguri și slovaci, au fost rupte, din cauza cererilor mari ale unguirilor. După o săptămână, comisiunile însărcinate să se întâlnească, au căzut din nou la înțelegere, făgăduind unguirilor un teritor de 5 mii de kilometri pătrați, din 12 mii cât au cerut dânsii.

La închiderea foii ne sosește vestea, că ungurii nu lasă dintr'a lor și că Slovaci, — după a treia consfătuire — ar fi dispuși să mai deie încă puțin din cea ce au cerut Ungurii. În numărul viitor al *Libertatei* vom descrie pe larg despre această foarte importantă chestiune. Până atunci consfăturile vor fi terminate.

Ușoară alunecare „SPRE DREAPTA” în alegerile senatoriale din Franța, — scriu ziarele de acolo

Adevărul doare, — zice un înțelept proverb. Ziarele franceze — mai toate de stânga, cu priviri galeșe către comuniști — încrețeză un fapt de mare însemnătate în viața politică a Franței: *Alegerile de senatori.*

Pe noi nu ne privește, care partid câștigă senatori și-a ales. Unele partide și-au înmulțit numărul senatorilor cu 2 sau 5, altele și l-au scăzut. Partea însemnată însă este cât au crescut cei

de dreapta. În aceasta privință, este de ajuns să pomenim dureroasa constatare a unui ziar de stânga, care scrie: »Ușoară alunecare spre dreapta». Da, da — nici nu este de mirare că începe »alunecarea» spre dreapta. Pentru francezii cari nu le cade bine la inimă acest lucru, este ca o alunecare spre prăpastie. Pentru alții (cel mulți!) este o alunecare spre biruință!

Și Stalin are un mătușoi, — dar nu ca alul Hitler...

Cancelarul Hitler și a cu rățit țara de evrei. Stalin curăță Rusia de ruși! Și nu ruși de rând, cari sunt multe sute de milioane, ci ruși aleși, generali și capete luminate. Il »curăță» ca nu cumva vreunul dintre ei să fie mai deștept decât el și să-l întreacă.

Deunăzi pomenirăm despre arestarea mareșalului Bluecher, unul dintre cei mai luminați militari ai Rusiei. Dimpreună cu dânsul au mai fost arestați 3 generali, 8 ofițeri înalți precum și 10 civili. Toți aceștia au fost judecați

»pentru înaltă trădare!» — și împușcați.

Soarta lui Bluecher este deacum pecelluită. El va urma pe mareșalul Tucalevski, ucis de curând.

Dar Stalin nu-l poate »curăți» pe Bluecher, cu una cu două, căci numele lui este săpat adânc în sufletul rușilor și uciderea sa fără judecată ar stârni nemulțumiri, poate chiar răscoală, în Rusia. De aceea s'a ticluit și lui un proces mare de »înaltă trădare».

Iată cum își »curăță» Stalin casa!